

Sygn. akt I ACz 303/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Iwona Biedroń
Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **M. R.**

przeciwko: **K. W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 6 grudnia 2012 r., sygn. akt I Nc 831/12

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powódki o udzielenie zabezpieczenia dochodzonego w niniejszej sprawie roszczenia, przez ustanowienie na jej rzecz hipoteki przymusowej na dwóch nieruchomościach należących do pozwanego, tj. na nieruchomość, dla której Sąd Rejonowy w O. prowadzi księgę wieczystą o numerze KW (...) do kwoty 44.000 zł oraz na nieruchomości dla której Sąd Rejonowy w O. prowadzi księgę wieczystą o numerze KW (...) do kwoty 44.500 zł.

W ocenie Sądu I instancji pomimo, że powódka uprawdopodobniła roszczenia jak i wykazała interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, to udzielenie jej dalszego zabezpieczenia naruszałoby art. 730¹ § 3 k.p.c., a mianowicie obciążałoby pozwanego ponad miarę. Powódka w uzasadnieniu treści pozwu i wniosku o dalsze zabezpieczenie nie wskazała, aby zabezpieczenie udzielone jej postanowieniem

z dnia 5 listopada 2012 r. było niewystarczające – istotne jest, że powódka uzyskała już zabezpieczenie roszczenia przeciwko pozwanemu poprzez zajęcie rachunku bankowego oraz zajęcie ruchomości znajdujących się w siedzibie pozwanego do kwoty roszczenia głównego i przewidywanych kosztów postępowania. Dalsze zabezpieczenia roszczenia o zapłatę kwoty 88.500 zł poprzez ustanowienie

hipotek przymusowych na nieruchomościach pozwanego zmierzałoby, w ocenie Sądu I instancji, do nadmiernego obciążenia pozwanego.

Powódka zaskarżyła w całości w/w postanowienie oraz wniosła o jego zmianę poprzez udzielenie zabezpieczenia na jej rzecz na wskazanych we wniosku nieruchomościach, w sposób wskazany w złożonym wniosku.

W uzasadnieniu zażalenia powódka wskazał, że posiada obecnie informacje, że dotychczasowy sposób zabezpieczenia nie zabezpiecza w sposób należyty jej roszczenia o zapłatę.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie, jako nieuzasadnione, podlegało oddaleniu.

Skarżąca, polemizując w zażaleniu z zaprezentowanym przez Sąd I instancji stanowiskiem, w istocie nie przedstawia żadnych dowodów na poparcie swych twierdzeń mogących podważyć poprawność argumentacji przedstawionej przez Sąd Okręgowy, tj. nie uprawdopodobniła, że dochodzone przez nią w niniejszej sprawie roszczenie wymaga dalszego zabezpieczenia. Postanowieniem z dnia

5 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu udzielił bowiem powódce zabezpieczenia poprzez zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego, którego posiadaczem jest pozwany oraz zajęcie ruchomości znajdujących się w siedzibie pozwanego łącznie do kwoty 92.925 zł.

W świetle powyższego, bez znaczenia dla poprawności zaskarżonego rozstrzygnięcia pozostają gołosłowne twierdzenia skarżącej zawarte w zażaleniu, że z uzyskanych od Komornika Sadowego informacji wynika, że: pozwany nie posiada środków finansowych na kontach bankowych; jedyną ruchomością jaką udało się zabezpieczyć jest samochód pozwanego marki V. (...), którego wartość pozwoli jedynie na pokrycie tylko w małej części dochodzonych wierzytelności; siedziba działalności gospodarczej pozwanego nie jest jego własnością, co ogranicza możliwość zabezpieczenia z ruchomości pozwanego.

Mając na uwadze powyższe twierdzenia stwierdzić należy, że powódka

w żaden sposób ich nie uprawdopodobniła, co nie pozwoliło w świetle regulacji zawartej w art. 730¹ § 3 k.p.c. udzielić jej dalszego zabezpieczenia dochodzonego

w niniejszej sprawie roszczenia. Zabezpieczenie takie jak słusznie wskazał

Sąd I instancji obciążałoby pozwanego ponad miarę. W sytuacji bowiem, gdy powódka uzyskał wcześniej zabezpieczenie swojego roszczenia i jednocześnie nie wykazał, że jest ono niewystarczające, nie sposób przyjąć, że brak udzielenia jej dalszego zabezpieczenia przez ustanowienie hipoteki przymusowej na dwóch nieruchomościach pozwanego, uniemożliwi jej lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia.

Z tych też względów, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

MR-K